

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ Nr. [REDACTAT]

Şedință publică de la [REDACTAT]

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ fiscal, promovată de reclamanta [REDACTAT] cu domiciliul în Tulcea, și [REDACTAT], jud.Tulcea în contradictoriu cu părâta ANAF- DGFP Tulcea, cu sediul în Tulcea, str.Babadag, nr 163 bis, jud.Tulcea.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședință publică din data de 18 iulie 2011, susținerile părții prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezența hotărâre, când, având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, instanța a amânat pronunțarea la data de [REDACTAT] și ulterior la data de [REDACTAT] 2011 când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea adresată Tribunalului Tulcea și înregistrată la nr. [REDACTAT], reclamanta S.C. [REDACTAT] S.R.L. Tulcea a solicitat anularea deciziei nr. [REDACTAT] și a deciziei de impunere nr. [REDACTAT], emisă de către D.G.F.P. Tulcea, precum și suspendarea executării până la soluționarea litigiului.

În motivare, reclamanta arată că s-a efectuat o inspecție fiscală prin care s-a verificat modul de stabilire, declarare și virare a impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2005/31.12.2008 și a TVA aferentă intervalului 01.01.2005/31.03.2010, rezultatele fiind consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTAT] în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr. [REDACTAT]

ce a fost contestată în ceea ce privește obligațiile suplimentare în sumă de [REDACTAT] lei, din care impozit pe profit – [REDACTAT] lei și TVA – [REDACTAT] însă contestația a fost respinsă prin decizia nr. [REDACTAT]

Se mai susține că impozitul pe profit și TVA calculat suplimentar vizează tranzacțiile cu contribuabilitii declarați inactivi de către A.N.A.F., dar societățile respective sunt furnizori constanți de marfă cu mult înainte de 2007 și pe site-ul Ministerului de Finanțe și a O.R.C. figurau ca fiind active, bugetul de stat nefiind prejudiciat întrucât pentru toate facturile au fost întocmite note de

intrare-recepție cu adaoș comercial și, urmare a revânzării mărfurilor, s-a calculat și virat impozitul pe profit și TVA.

În drept, s-au invocat dispozițiile art.8 alin.1, art. 14 alin.1 și art.15 din Legea nr. 554/2004.

În dovedirea cererii, reclamanta a depus la dosar, în copii, decizia nr. centralizatorul facturilor, decizia de impunere nr. raportul de inspecție fiscală nr. 2 alte înscrisuri, solicitând și efectuarea în cauză a unei expertize contabile.

În apărare, D.G.F.P. Tulcea a depus întâmpinare, la care a anexat situațiile tranzacțiilor verificate, comunicând și lista operatorilor inactivi, radiați sau neplătitori de TVA cu care reclamanta a derulat operațiuni comerciale.

În cursul judecății, reclamanta a renunțat la judecata capătului de cerere relativ la suspendarea executării.

Examinând cauza, în raport cu probele administrative, instanța reține că în urma verificării modului de stabilire, declarare și virare a impozitului pe profit și a taxei pe valoare adăugată, s-a întocmit raportul de inspecție fiscală parțială nr. 2 prin care D.G.F.P. Tulcea a constatat raportat la intervalul 2007 - 2009 diferențe de 100.000 lei și 100.000 lei cheltuieli nedeductibile înregistrate în evidență contabilă, rezultate din tranzacții cu contribuabili declarați inactivi, cu nerespectarea art. 11 alin.1² din Legea nr.571/2003, corroborat cu art.21 alin.4 lit.r din același act normativ.

Verificările au evidențiat, după cum se consemnează în actul de control, și diferențe de TVA deductibilă stabilite față de operatorul economic ce provin din tranzacții cu societăți radiate sau declarate inactive pentru care societatea controlată nu avea dreptul să deducă TVA, conform art. 11 alin.1² din legea nr. 571/2003: pentru anul 2007 – 2008 – 2009 – 2010 – lei.

Pentru diferențele constatate față de operatorul economic, au fost calculate suplimentar: impozit pe profit – 100.000 lei, cu majorări de întârziere în quantum de 100.000 lei, respectiv TVA – 100.000 lei, cu majorări de intarziere aferente de 100.000 lei.

În baza raportului de inspecție fiscală s-a emis decizia de impunere nr. 2009/1000/2010, iar contestația promovată împotriva acesteia de societatea reclamantă a fost respinsă prin decizia nr. 2009/1000/2010, D.G.F.P. Tulcea reluând argumentele reținute în actele administrative fiscale întocmite anterior.

Potrivit art. 21 alin.4 lit. r din legea nr. 571/2003, nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în evidență contabilă care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui A.N.A.F.

În același sens, sunt și prevederile art. 155 alin.1 din același act normativ ce stipulează că orice persoană imposabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoare adăugată, are obligația să emită factură fiscală pentru livrările de bunuri sau prestațiile de servicii efectuate, către fiecare beneficiar.

Persoanele impozabile, care nu sunt înregistrate ca plătitor de taxă pe valoare adăugată, precum și contribuabilii inactivi, ale căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrate Fiscală, nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoare adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate de către altă persoană, în orice documente emise.

Prin urmare, în situația în care contribuabilii inactivi menționați emit facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, beneficiarii nu au dreptul să-și exerceze dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată înscrisă în documentele respective.

Expertiza contabilă efectuată în cauză a stabilit, raportat la situațiile agenților economici declarați inactivi publicate de Ministerul Finanțelor, că dintre facturile verificate de organul de control erau deductibile din punct de vedere fiscal, identificându-se, pe de o parte că două dintre societăți – S.C. S.R.L. și S.C. I

S.R.L. nu figurează în lista

A.N.A.F. a agenților economici inactivi, iar, pe de altă parte că pentru alte patru societăți – S.C. I

S.R.L., S.C. C

S.R.L., S.C.

S.R.L., S.C.

S.R.L. – date emiterii

facturilor menționate de expert în anexa nr. 1 este anterioară datei publicării în Monitorul Oficial a Ordinului Președintelui A.N.A.F.

Față de constatăriile învederate, expertul a determinat suma datorată suplimentar cu titlu de impozit pe profit – lei, diferența față de quantumul stabilit de organul fiscal fiind de lei, cu majorări de întârziere datorate de lei și o diferență ce nu s-a verificat de lei; suma datorată suplimentar cu titlu de TVA – lei, diferența față de quantumul stabilit de organul fiscal fiind de lei, cu majorări de întârziere aferente de lei și o diferență neconfirmată de lei.

Așa fiind, având în vedere că pentru facturile enumerate de expert nu erau incidente prevederile art. 21 alin.4 lit. r și art 155 alin.1 din Legea nr. 571/2003, instanța urmează a admite cererea formulată în parte și a anula decizia nr. , decizia de impunere nr. și, implicit, raportul de inspecție fiscală nr. emise de D.G.F.P. Tulcea relativ la următoarele sume stabilite suplimentar: lei-impozit pe profit; lei-majorări de întârziere pentru impozitul pe profit; lei-TVA; lei-majorări de întârziere pentru TVA.

Făcând și aplicarea art. 274 Cod proc. Civilă, se va dispune obligarea părătei la plata sumei de lei cu titlu de cheltuieli de judecată către reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea promovată de reclamanta SRL, cu
domiciliul în Tulcea, str. jud.Tulcea în
contradictoriu cu pârâta ANAF- DGFP Tulcea, cu sediul în Tulcea, str.Babadag,
nr. 163 bis, jud.Tulcea, având ca obiect anulare act administrativ-fiscal, în parte.

Anulează decizia nr. 1, decizia de impunere nr. 2, emise de DGFP
și raportul de inspecție fiscală nr. 3, emise de DGFP
Tulcea relativ la următoarele sume stabilite suplimentar: 1 lei-impozit pe
profit; 1 lei-majorări de întârziere pentru impozitul pe profit; 1 lei -
TVA; 1 lei - majorări de întârziere pentru TVA.

În temeiul art.274 Cod proc.civ.
Obligă pârâta la plata sumei de 1000000, cu titlu de cheltuieli de judecată
către reclamantă.

Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 29 iulie 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red.Jud. 1/03.08.2011
Tehnored. 1/04.08.2011/4ex

